

"Laatste" Nieuws

(„Umarillo" Corresp.)

Al meer heb ik in deze rubriek betoogd en met feiten bewezen, dat de wereld iet wat op haar handen kniert tegenwoordig.

Kostelijk men „voortgang" noemt.

Waarmee ik vrede heb, want ontegenzeggelijk is de interpretatie van ons woordenboek de

laatste jaren zeer veranderd. Als je vroeger van je baas afslag kreeg, dan was je uitgezogen. Nu is er op je beruining. Gaft je vroeger de kas leeg, had je gestolen; nu corruptie gepleegd. Gingen de zaken vroeger slecht, dan gingen ze failliet; nu in de reorganisatie. Deed je 'n moord, dan ging je voor zoveel jaren achter het getralie-te. Nu geef je de schuld aan je slechte remmen en krijg je vijf pop woche.

Hi heb ik dus vrede met den „voortgang" van de op haar handen wandelende wereld. Was je Roomsche en deed je op je 11^e jaar je eerste communie dan trokken ze je 'n verkenis aan met 'n stijf frontje, 'n zwart pak, 'n zwarten das, lange broek, hoed, enz., en vierde je dien dag als 'n elfjarige-vrome heer.

Nu zag ik 'n prentje in de bladen van 'n bruidspaar dat in Paderinderseostun getrouwd was. Kan verkeer

Maar als ik weer eens op de wereld kom, dan verzeke ik u, dat ik me niet als 'n vrome heer laat uitdoefen op m'n 11^e jaar, maar

m'n transportriet laat maken als bonen. Want ik ga van de veronderstelling uit, dat de wereld immer „voort-blijft-gaan," en dan ga ik gaarne met m'n tijd mee, wat?

Ja, de toekomstige tijd... Die wordt 'n dorado voor de man! Blij wordt het zwakke geslacht officieel. Officiëus is ie 't al!

Te Epson, was ik, stond 'n „jongedame" van 45 jaar terecht, wegens mishandeling van 'n dienaar. Ze had met d'r wagen 'n stukkie huis omgereden en toen de toornellende Bobby verbaal was maken, toen ---

knockte ze 'm out! —

Een collega van den man, die in de nabijheid stond, zeide, dat de dame ook op hem afkwam, maar dat hij het op een loopen had gezet. Toen hem door den rechter gevraagd werd waarom hij weggelopen was, zeide hij: „Je kunt je toch niet ondraaien om goedsmoeds een dame een klap te geven. Het beste was, maar weg te loopen. Want je kan ook moeilijk blijven staan om je een paar patsen op je gezicht te laten toedienen."

Zoo'n „grootbek", hè? Doch niet alleen in Epson, ook hier beleven we zulke staaltjes van ons „aansterkende" geslacht. In den elektr. trein tuschen R'dam en den Haag wilde 'n woeste vrouw „het raampje open". Twee weerloze mannen, — denkende om hun kinderen, — wilden het raampje dicht. Maar dorsten niets te zeggen. 'n Andere man deed toen het raampje dicht, maar kreeg toen van die woesteling 'n lik over z'n gezicht, dat het wit van z'n vogen in z'n neus schoot. In Schiedam werd zij overmeesterd door het

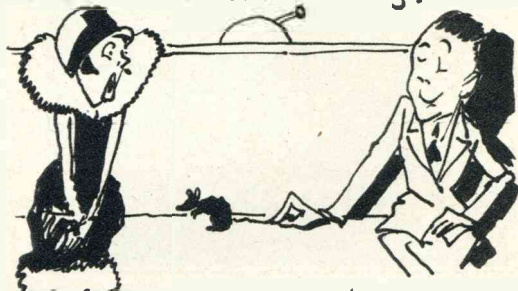
treinpersoneel en op den bon gezet.

Heusch, je kunt als 'n met fatsoenlijk mannetje, niet meer alleen reizen! En heb ik van

m'n vrouw nu iets gekregen dat ik altijd bij me moet dragen, zegt ze, als ik alleen uit ben. „Laat dat dan maar zien, jongen, dan blijf je de baas hoor", beweert ze. En daar om heb ik op m'n reizen al-tijd

m'n talismanen bij me! Tref ik nu een coupé waar ik als man-alleen, tuschen alle-maal vrouwen zit, — (wanneer komen er nu toch eens coupés „MANNEN") dan haal ik, zoo „per ongeluk" m'n missie voor den dag, en...

Blijf meester van het terrein! Ik zeg maar zoo: wie niet sterk is, moet slim zijn. En heb ik tegen m'n jongens gezegd: „Jongens, ga nooit alleen met 'n meisje mee, want de wereld is 0! zoo slecht! En als ze je vragen om met je te „gaan" zeg dan altijd:

„Spreek met ma." „En ga vooral nooit bij 'n meisje alleen in de auto zitten, want ze rijdt je ijskoud te pletter. Dat vrouwenvolk is zoo nuw en hardhandig, het kunt geen gevaren!" Ja, je staat wat uit met huwelijke zoonijes! Gramme